

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **T. V. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 6. júna 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného M. Š. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 16. mája 2012, sp. zn. Tp 89/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. Š. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 16. mája 2012, sp. zn. Tp 89/2011, rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného M. Š. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. Š. prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej okrem skutočností uvádzaných už v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu (č.l. 232) uviedol, že súd pri rozhodnutí o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu porušil zásadu prezumpcie neviny, keď vyvodil z výpovede svedka P., že mal pôsobiť na svedkov a zastrášať ich. Má za to, že súd vykonáva selekciu dôkazov pre odôvodnenie svojich záverov, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky. V závere uviedol, že v prípade obvineného S. prokurátor dôvody kolúznei väzby nevidel, hoci tento je obvinený aj z obzvlášť závažného zločinu vydierania a ktorý sám volal svedkyňu S. na stretnutie, kde sa jej mali vyhrážať, pričom obvinený Š. ju vôbec nekontaktoval, avšak podľa

prokurátora má kolúzne zámery. Navrhol, aby Najvyšší súd zrušil sťažnosťou napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného M. Š. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmov z trestnej činnosti z časti dokonaného a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák. a taktiež zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák. Okrem toho mu bolo vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor západ, oddelenie vyšetrovania v Trnave, vznesené obvinenie dňa 25. apríla 2012 pod ČVS: PPZ-133/BOK-Z-2008 pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 18. novembra 2011, sp. zn. Tp 89/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. novembra 2011, sp. zn. 3 Tost 38/2011, pričom väzba u obvineného začala plynúť dňom 15. novembra 2011 a v súčasnosti ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného mal Najvyšší súd na zreteli ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas, čo je podporené aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Vychádzal aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd

sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Pri skúmaní jednej z materiálnych podmienok trvania väzby obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne, skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Tieto skutočnosti vyplývajú z doteraz zabezpečených dôkazov, najmä z výpovede svedkyne S..

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo dňa 16. mája 2012, sp. zn. Tp 89/2011, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal dôvody, pre ktoré považoval väzobný dôvod upravený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. za opodstatnený; Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Nemožno súhlasiť s námietkou obvineného, že bola porušená v jeho prípade zásada prezumpcie nevinu súdom prvého stupňa. Tento len výpoveď obvineného P. konfrontoval s ostatnými doteraz zabezpečenými dôkazmi a v tejto súvislosti správne zistil, že sú v prípade obvineného Š. aj naďalej dôvodné obavy z jeho pôsobenia nielen na svedkov,

ale aj spoluobvinených a v tejto súvislosti nemožno tento jeho záver považovať za prezumpovanie viny obvineného.

Ani skutočnosť, že prokurátor využil svoje postavenie „pána sporu“ v prípravnom konaní a prepustil jedného zo spoluobvinených z väzby na slobodu, keďže u neho už nevidel trvanie väzobného dôvodu a vo vzťahu k inému obvinenému tento dôvod považoval za stále prítomný, nie je rozhodujúca pre prepustenie obvineného na slobodu. Ako bolo už vyššie konštatované, v prípade obvineného Š. dôvody kolúznej väzby stále trvajú, čo podrobne vo svojom rozhodnutí uviedol prvostupňový súd a s jeho závermi sa Najvyšší súd plne stotožnil.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. júna 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová